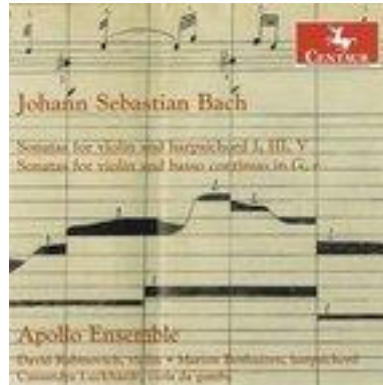

Recensie: Apollo Ensemble speelt Bachsonates

Kamermuziek RD 07- 07 - 2017

tekst [Gert-Jan Oosterom](#)

Voor het interpreteren en uitvoeren van de kamermuziek van Johann Sebastian Bach moet je heel wat in huis hebben: inzicht in de complexe structuur van het werk, begrip van het contrapuntische stemmenweefsel binnen het stuk en een techniek die de grenzen van het gemiddelde niveau ver overstijgt.

Bovendien vereisen Bachs vioolsonates de gave van een poëtische muzikaliteit, die moet voorkomen dat de uiterst moeilijk te spelen muziek steriel en streng gaat klinken.

De musici van het Apollo Ensemble voldoen aan al deze verwachtingen. Dit is musiceren op eenzame hoogte. De Oekraïense violist David Rabinovich staat volledig boven de materie en combineert superieure vakkundigheid met sublieme expressiviteit. De vrijheden die hij zich permitteert op het gebied van frasering en articulatie klinken volkomen overtuigend.

De Nederlandse klavecijniste Marion Boshuizen –wat een prachtig instrument bespeelt zij!– voegt zich naadloos bij de solist. De muziek komt als vanuit één ziel tot klinken, in het juiste tempo, met een natuurlijke puls en vol liefde voor de schoonheid van Bachs composities.

In de sonates voor viool en basso continuo is ook een derde musicus te horen, Cassandra Luckhardt op de viola da gamba, een instrument dat met zijn sonore klank een belangrijke bijdrage levert aan de klankkleur van het ensemble.

Absoluut hoogtepunt van de cd is de sonate BWV 1016. Wie geluisterd heeft naar het aangrijpende "Adagio ma non tanto" en het daaropvolgende vreugdevolle Allegro uit deze sonate door het duo Rabinovich/Boshuizen, is verkocht en wenst voortaan geen andere opname van dit werk meer te beluisteren.

J. S. Bach – Sonatas, Apollo Ensemble; Centaur (CRC 3527); € 15,-; rd.nl/gedraaid voor bestelinfo en geluidsfragmenten.